Speech Femke Halsema tijdens het 25ste GroenLinks Congres in Popcentrum 013 te Tilburg

Partijgenoten,

Mensen zijn tot veel in staat. 40 jaar geleden werd de barrière van de dampkring beslechten zette Neil Armstrong de eerste menselijke voet op de maan. 20 jaar geleden werd de ideologische barrière tussen Oost en West beslechten viel de Berlijnse muur. Dit jaar heeft Barack Obama de barrière beslecht tussen zwart en wit en werd hij verkozen tot president van het machtigste land op aarde. De tranen van Jesse Jackson en al die anderen, zo veelzeggend voor het zwarte lijden en de strijd die er aan vooraf ging, Beitelen zich in ons geheugen vast. En het geeft hoop! Hoop op echte verandering. Wij feliciteren Obama. Wij feliciteren het Amerikaanse volk! Want wij weten, mensen kunnen ook rampspoed veroorzaken. De klimaatcrisis, de kredietcrisis én de voedselcrisis zijn geen natuurverschijnselen Maar heel erg lelijk mensenwerk. En zij zijn met elkaar verknoopt. Er is een wereldwijde strijd gaande om Fuel, Food and Finance En die wordt opgejaagd door een westerse cultuur van hyperconsumptie. Mensen in het arme Zuiden betalen het grootste gelag. Zij lijden het hevigst aan hitte en honger. Dat blijft velen in het rijke Noorden gelukkig bespaard, Maar daar tast hyperconsumptie ons gezamenlijke welzijn aan. En groeien de haast en de hufterigheid. Mensen daarvan 'vrij' te maken, te bevrijden, dat vraagt om groenrode solidariteit! Niemand is er bij gebaat om bij de pakken neer te zitten. De filosoof Alain zei ooit: 'pessimisme is een kwestie van humeur, optimisme van wilskracht. Alleen optimisten hebben de kracht om de grote uitdagingen waarvoor we staan, aan te gaan. GroenLinksers zijn wilskrachtig en optimistisch. Hoe groot een probleem ook is, wij zoeken en vinden een nieuwe kans. Wij verbinden aan ieder commentaar altijd een alternatief. Wij laten ons niet leiden door de waan van de dag, maar door de lange termijn. En daarom hebben wij zin in de toekomst! Het tegelijkertijd bestrijden van de Klimaat-, Krediet- en voedselcrisis is zonder twijfelde grootste uitdaging van deze tijd. Wij ontkomen er niet aan om onze levensstijl duurzaam te wijzigen en maatschappelijk verantwoord te gaan ondernemen én bankieren. Dat is een opdracht voor iedereen; Voor consumenten én producenten. Voor werknemers én werkgevers. Voor burgers én politici. De vrijblijvendheid is voorbij. Want anders onttrekken de grootste vervuilers, de grootste freeriders en de happy few zich hieraan. De politiek zal harde normen moeten stellenén afdwingen dat maatschappelijke kosten terechtkomen bij wie zij horen. Wij moeten ervoor zorgen dat wie vervuilt betaalt. Wie schoon en zuinig consumeert wordt beloond! Wij GroenLinksers, optimistisch als we zijn, willen niet dat onze kinderen, en hún kinderen straks het gelag betalen. Eerlijke economische verhoudingen, sociale rechtvaardigheid, een gelukkig land. Dat is onze grote politieke opdracht. En dat – terwijl we maar net 18 zijn geworden. Eens te meer is het opvallend dat we bijna aan onze tweede jeugd beginnen. Zometeen als we onze uitgangspunten opgefrist hebben, kun je zeggen dat we ons echt vernieuwd hebben. Graag wil ik een compliment maken aan al die genen binnen de partij die daaraan meegewerkt hebben. Toen Groenlinks geboren werd, in 1990, noemde Van Mierlo van D66 onze groene politiek een 'schreeuw in de nacht'. Nu roepen - bijna – alle politici erom in het volle daglicht. En kijken ze, D66 voorop, de kennis bij ons af, het jonkie. Wij willen samenwerken, wij willen samen de druk verhogen. En ik roep iedereen dan ook op om de komende 365 dagen. Samen met ons keihard te vechten voor een echt goed klimaatakkoord in Kopenhagen. Aan één persoon zal het zeker niet liggen. En dat is Wijnand Duyvendak, die hier vandaag ook aanwezig is. Hij legde zijn Kamerlidmaatschap neer, maar zoals hij ook zelf zei, ook niet meer dan dat. Buiten de Kamer zet hij zijn klimaatstrijd onverdroten voort. Ik bedank hem voor het geweldige werk dat hij in de afgelopen jaren samen met ons in de Kamer heeft verricht. Dankjewel Wijnand! Bij een grote politieke opdracht helpt het als je macht hebt.Net 18, en GroenLinks heeft bijna 100 wethouders, een tiental burgemeesters, twee gedeputeerden, én een commissaris van de koningin. Ik doe hier een belofte .. en dat is dat wij alles op alles zullen zetten om ook het landsbestuur groen en links te gaan maken. Natuurlijk, ons geacht congres beslist - altijd. Maar ik onderstreep wel, zeker

nu wij volwassen zijn, dat wij klaar zijn voor de regeringsmacht. Dat brengt mij – niet geheel toevallig – op dit kabinet “Grijs 1”. Oké, gepikt van GeenStijl, maar soms hebben ze iets leuks. De kredietcrisis is voor Grijs 1 een geluk bij een ongeluk. Slepende inhoudelijke kwesties verdwijnen naar de achtergrond, omdat crisismanagement geboden is. Daar toont dit kabinet, en dan bedoel ik Wouter Bos, zowaar daad- en electorale veerkracht. Ik vind dat hij daarvoor een compliment verdient, maar dat compliment geef ik niet aan het CDA. Want deze partij – inclusief Jan Peter Balkenende – probeert van de kredietcrisis een wedstrijdje publicitair ver plassen te maken: wie krijgt de aandacht, wie verdient het politieke krediet. Als zij zo doorgaan hebben ze er straks nog een crisis bij; maar dan in het kabinet. Het CDA zou een voorbeeld kunnen nemen aan ons, de oppositie. Wij steunen veel noodingrepen en gunnen het crisismanagement ruimte en succes. Maar voor de lange termijn is er wel veel meer nodig. Kees Vendrik heeft al een groot aantal voorstellen gedaan voor hervorming van het financiële stelsel, En ook hier willen wij graag samenwerken. Op initiatief van GroenLinks hebben de oppositiepartijen minus de SGP samen een parlementair onderzoek naar de kredietcrisis bepleit om de crisis diepgaand te onderzoeken en duurzame voorstellen te kunnen doen. En ik verwacht dat in deze moeilijke omstandigheden ook de coalitiepartijen ook voor één keer over hun schaduw kunnen heen springen. Wouter Bos vaart een rechte koers in de aanpak van de kredietcrisis, Maar hij zwabbert in het integratiedebat. Als ik me verzet tegen het zoveelste repressieve voorstelletje, mag hij mij best een liberale zwetser noemen. Maar dat is altijd nog beter dan een zwalker. Hij offert Ella Vogelaar op omdat zij geen antwoord had op stijlloos populisme. Bos wil polariseren, Spekman in de Tweede Kamerfractie vindt dat je Marokkaanse jongeren zelfs mag vernederen. Maar de PvdA verandert geen letter aan het integratiebeleid van het kabinet, de nieuwe minister zet het beleid van de oude voort en – overigens heeft Vogelaar het volgens Mariëtte Hamer en Wouter Bos geweldig gedaan! Snapt iemand dit nog? GroenLinks vecht tegen de hufterigheid in het integratiedebat, tegen polarisatie en discriminatie. Wie het op dit moment ook even niet weet – en dat even duurt al best wel lang -, is Mark Rutte. Zijn dogma is de onzichtbare hand van de markt. En hij is blind voor de zichtbare hand van de zelfverrijking. Jarenlang heeft de VVD vrolijk belastingverlagingen en vermindering van het financieel toezicht gesteund. Nu wereldwijd – en in Nederland – de mensen met de laagste inkomens en de zwaksten hiervan zichtbaar de dupe zijn, zou je denken dat het tijd is voor een nederig en oprecht ‘het spijt me’. Maar nee hoor, als een blind paard dendert de VVD door. Mark Rutte denkt dat klimaatverandering een natuurverschijnsel is en geen mensenwerk. Hij zet Nobelprijswinnaar Al Gore weg als een pessimist en verantwoord milieubeleid als klimaathysterie. Het zou me niet verbazen als hij straks ook ontkent dat er een mens op de maan heeft gestaan en volhoudt dat McCain de verkiezingen heeft gewonnen. Tja, en dan zijn oplossingen: meer asfalt, minder milieuclubs én meer atoomstroom. Dat noemt hij GroenRechts. Maar het is zo ... 1990: het is zo ..GrijsReactionair! Hier past maar één groen antwoord op: hup .. de boom in met Rutte! Barack Obama zei het donderdag messcherp; ontkennen van het klimaatprobleem is geen optie! En hij deed een cruciale belofte: ‘Zodra ik president ben, kunt u er zeker van zijn dat de Verenigde Staten actief deelnemen aan de klimaatonderhandelingen en de wereld zullen helpen een sprong voorwaarts te maken. ’Belofte maakt schuld. Wij willen dat Obama zijn belofte na kan komen. Wij willen er alles aan doen om hem te helpen: in de politiek, in maatschappelijke bewegingen, door samenwerking, door overleg en activisme. Want wij willen een sprong voorwaarts maken. Wij weten dat de toekomst grote uitdagingen en problemen herbergt. Maar wij zijn wilskrachtig. Wij zijn optimistisch...Wij hebben zin in de toekomst! Femke Halsema